

ymaginē creatoris: is est in se ipsa.
Nullus deo vicinior gradus. inter
omnes que sub sole habitāt creatu-
ras q̄ anima humanave merito p-
phetā dicat ad ipsum. **B**eatus vir
cuius est auxilium abs te: ascensio-
nes in corde suo disposuit. **E**t post
paucula ibunt inquit de virtute in v-
tutē: videbitur deus deorū in syon.
Propterea incessanter oramus vos
fratres vt ambuletis vias cordis.
et sit anima vestra in manibz vestris
semper: vt audiat quid loquatur
in vobis deus: quoniā loquetur pa-
cem. **Q**uibus loquitur pax? **V**tq; in
plebem suā et in sanctos suos. **Q**ue
est plebs: aut qui sunt sancti? **I**psi
nimirū qui cōuertunt ad cor. **N**os
autē in hīs verbis tria solemus in-
telligere hōim genera quibz solus
deus loquitur pacē sicut et ppheta
alius tres tantum previdit saluan-
dos. noe danielē et iob contrario
quidē ordine sed eosdē ordines
exprimēs. continentium scz prelato-
rumq; et cōiugatorū: si tamen rei-
nentes a carnalibus illecebris. ad
ea que cordis sūt. id est ad spiritua-
lia desideria conuertant. vnde dā-
niel vir desideriorū ab angelo noia-
tur: et platipdesse magis studeāt.
q̄ preeffe: quoniam ipsos maxime
debet sanctitudo. vnde et in psalmo
sancti specialiter appellant: et cōiu-
gati mādata non transgrediatur:
vt merito plebs domini et oues pa-
scue eius debeāt nominari. **I**mmo
vero et in nobis ipsis. quoniam inde
est nob̄ aplior sollicitudo tres istos
ordines assignare solemus: plebem
quidē intelligentes officiales fra-
tres: qui exterioribus et quasi popu-
laribus negocijs occupant. **A**t ve-
ro qui conuertunt ad cor. ipsi sunt

claustrales. quos nulla impedit oc-
cupatio: sed libere vacant. vt vide-
ant quoniā suavis est dominus. **S**us
per vtrunq; parietem pacem loqui-
tur deus: quoniā idē est ad quod
tendūt. licz non eadem via. **E**st psal-
terium iocundum cum cythara. nec
minus iocundus est sonus ciethare.
q̄ psalterij: licet hec ab inferioribz
reddat sonum: a superioribz illud.
Veruntamen optimam ptem ele-
git maria. licet non minoris fortal-
se meriti sit apud deum humilis cō-
uersatio marthe: sed de electōe ma-
ria laudatur quoniam illa quidē
omnino quod ad nos spectat eligē-
da: hec vero si iniungitur patienter
est toleranda. **N**am qd interponē
super sanctos suos. ad platos perti-
net: qd nimirū vtraq; vita necessā-
ria est. **E**t ipsorum est vtriusq; pui-
dere et copulare sibi parietes edis
uerso venientes: quoniam angula-
ris lapidis qui est cristus iherus vi-
carij constituti sunt. **N**ec dubium.
quā lōge periculosior ceteris sit eo-
um administratio. **T**amē si bene am-
ministrauerint gradus bonum sibi
acquirēt. et maiorem abundantia
et supereffluentem mensuram accē-
piēt pacis: vt de eis merito dicat:
quoniam super sanctos pacem loq-
tur deus. **A**n vero dubitat quis qd
dixerit sanctos? **A**udiat ysaias. **V**os
inquit sancti domini vocabimini mi-
istri dei nostri. **P**roposueram exem-
plū aliquod dare quemadmodum
ex sua ipsius consideratōe ad spū-
alem intelligentiam affingere hu-
manus debeat animus: sed necesse
est in diē alterum et sermonem al-
terum differe.

De vita et quinque sensibus anime.

Agna est dico vobis carissi-
mi. et nimirum inexcusabilis ne-
gligentia nostra qui cogitatio-
nibus otiosis vacantes tempus amittimus:
quibus nimirum nec penetrande
nubes. nec maria transfratanda. ut
salubres inueniamus cogitationes. si
apertum est ut ait moyses. verbum in ore
nostro: et infinitas in nobismetipsis
utilium cogitationum occasiones. et se-
minaria possumus inuenire. Denique
si tam inuidita et negligens fuerit anima
ut nec interiora sua sufficiat perscru-
tari. attendat ea. quae foris agit palam
et in manifesto: et in ipsis quibus si dili-
gens quaerit inueniet sapientiam. Ecce
quoniam scriptum est de occasione sapien-
tiae et sapientior erit: considera o anima quid
impensas corpori tuo. et inuenies si
ne dubio prout ei sensumque misteras:
et vitam quidem in toto corpore inue-
nies uniformem. Verbi gratia. Neque
enim aliter viuit oculus quam articulus.
Sensum vero non ita. Quere ergo: ut tibi
quod anima tua. quod est deus tuus? familia lar-
gis. Neque enim viuere dicenda est anima
que veritatis non habet cognitionem. sed
adhuc mortua est in semetipsa: quae
admodum rea sine sensu. quod necdum habet
dilectionem. Est ergo anime vita veri-
tas: sensus caritas. Nec mireris quod
interdum anime impiorum noticiam habent
veritatis. quod tamen ex parte sunt caritatis
quoniam in corporibus nonnulli vitam reperiunt sine
sensu. ut sunt arbores ceteraque simi-
lia: animata quidem sed ammiratorem non
animam: quae admodum et anime iniquorum
veritatis habent noticiam naturali ratione.
quae tamen interdum adiuuatur a
gratia cum nullatenus sane anime
tur ab ea. In his autem quibus ratio
sententiam veritatis et dilectionem
anima spiritalis infundit. non ex-
teriori quolibet modo. sed tanquam anima

ma ipsorum cui adherentes unus spiritus
fiunt cum ea: in his in qua indiuersa est
cognitio veritatis. secundum quod dictum
est de vita corporis. Eadem enim cognitio
et minima et maxima apprehendit. Porro
dilectionem quidem si diligenter ad-
uertas: fortasse secundum quicquid cor-
poris sensus. quicquid partem pote-
ris inuenire. Est enim amor pius quam
parentes diligimus: est amor iocun-
dus quo socios diligimus: est et er-
ga omnes homines amor iustus: er-
ga inimicos amor violentus: erga
deum sanctus siue deuotus. In his
omnibus si diligenter attendis pro-
prium erga singulos. et omnino di-
uersum ab alijs modum inuenies.
Denique si considerare curiosius de-
lectat. non immerito fortasse vide-
bitur. primus id est parentum amor
tactu conuenire: quod hic sensus so-
la proxima et corpori iuncta perci-
piat: quemadmodum amor ille nul-
lis exhibetur. nisi proximis carnis
nostre. Sed nec illud quidem discre-
pat a ratione similitudinis. quod hic so-
lus est sensibus per corpus diffundis-
tur vniuersum: quoniam et amor il-
le naturalis est omni carni: atque
ipsa animalia bruta et diligant fetus
suos et diligantur ab eis. Amor quoque
socialis videre licet. quam aperte dicatur
gustui conuenire. ob maiorem perfectio-
nem dulcedinem: et quoniam hic sensus solus est. quod
magis eget humana vita. Nec video
quod ratione viuere dicendum est saltem hac com-
muni vita: quod non eos diligit. in se quod
viuit. Amor autem generalis quod videlicet
omnes homines diligunt. odoratur habet simi-
tudinem: in eo utique quod hic sensus iam re-
motiora percipiat. et quod non ex toto car-
nalis delectationis expertus: eo tamen
tenuiorem eam habeat quo diffusus
fiore. Auditus autem multo magis

remotiora capit: nec inter hoies ab amante quisq; remotior est. q̃ non amās. Deniq; cum in ceteris sensib; nonnulla carnis ipsius oblecta- tio fit. ⁊ ad carnem magis p̃tinere videant. auditus pene totus exit a carne: ⁊ ei dilectioni non immerito quem revidet. cuius tota causa obe- diētia est. quā p̃tinere ad auditum satis euidens est: cū ceterarū vñ di- ximus dilectōez nonnulla a carne su- matur occasio. Porro visus quidem in eo sibi vendicat amoris similitu- dinē: q̃ ceteris omnib; excellentior. et singularis cuiusdā nature. perspi- caciōz q̃z ceteris inuenitur: ⁊ discer- nit multo remotiora. Deniq; odo- ratu quide; ⁊ auditu videntur utiq; remota sentire: s; ab se magis quē sentiāt aerē credunt attrahere. Vi- sus autē non ita: s; magis ipse exis- re videtur. ⁊ ad remota p̃cedere. Sic et in dilectōib; est. Quodāmodō enim attrahim; p̃ximos quos tanq̃ nos ipsos diligimus: attrahim; ⁊ minimi- cos quos ad hoc diligimus ut sint et ipsi sicut nos: id est ut sint amici. Deū vero sicut dignum est tota vir- tute. tota anima. toto corde diligi- mus. ipsi magis in eū p̃gimus: et tota festinatōe in eum qui ineffabi- liter super nos est p̃peramus. Tam- vero id manifestū est: qm̃ in cor- poris sensib; visus quidē ceteris om- nib; audit; reliquis trib; dignior: odoratusq; ⁊ gustū ⁊ tactum ⁊ si non utilitate dignitate tamen superare videtur. ⁊ gustus tactui super excel- lere: qd̃ manifestat etia; dispositio ipsa mēbroz. Oculis siquidem in su- mitate locatis: aures inferiores eē quis nesciat. Sic et aurib; nares et fauces narib;: ipsiq; faucib; man; pariter ⁊ reliquas corporis partes.

ab quas p̃tinet tactus. subesse ma- nifestum est. Secūdu; hunc modū et in sensib; anime cōsiderare lic; al- terū altero digniorem: qd̃ quia fa- cile iam potestis advertere breuita- tis causa pretereo. Illud q̃z vestre nihilominus diligētie cōsiderandū relinquo. quemadmodū artus cor- poris cadere necesse est. q̃z cito desi- erit eos aia vegetare: sic et eas q̃s diximus affectiōes que sūt velut quedā anime mēbra. sine anima ip- sius anime que deus est. cadere omi- no necesse est: quaten; videlic; aut ex toto nō diligat qd̃ diligendū ē. aut nō diligat ad qd̃ debet vel quo modo debet. Sunt enim qui paren- tes carnaliter diligūt: et ipsi q̃z cō- fident domino cum benefecerit eis. Sed hmoi dilectio. aut omnino v- cāda dilectō nō est aut caduca est. aut decedens in terrena.

De duplici baptismo.

Citis frēs. Firmissime enim tenetis catholicā veritatez. q̃ in baptisinate abrenunciantes dyabolo pater celestis adoptet: et in regnū filij claritatis sue de ptā- te transferat tenebras. Nimirum ipsa est stola p̃ma. quā vere cito p̃ferre ministros paternus iubet affe- ctus: nō oris p̃itōem nō desiderii cordis expectans: s; et ipsū intelle- ctū p̃ueniēs in bñdictōib; dulcedi- mis. Quotq̃t enī baptisati sum; in xp̃o ih̃u: xp̃m induim;. De q̃ ⁊ alio- clamat testis t̃ipe fidel: q̃ t̃q̃t re- cepit eū. dedit eis p̃tāez filios dē fieri. Nec vō inanis est aut infirma ptās. q̃ nimirū cti sum; otinuo ⁊ nos: qm̃ neq; mors. neq; vita. neq; ṽtus tes neq; angeli. neq; alitudo. neq;